

श्वयस्त्वर्थमित्यर्थः ॥ १ ॥ अशक्तेन राज्ञा उपजीवतः धनोपजीविनो वणिजादेः सार्धः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ नाहमिति अत्र राज्ये पुण्यस्य चतुर्थी शः पापस्य त्वर्धकत्वं बालभ्यत इति पापाधिक्याद्धर्मो ना
 यं हि धर्मं चरंतीह प्रजाराज्ञा सुरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य धर्मस्य राजा भारतविंदति ॥ ६ ॥ यदधीते यद्दाति यज्जुहोति यदर्चति ॥ राजा चतुर्थभाक्तस्य प्रजाधर्मेण पा
 लयन् ॥ ७ ॥ यद्राष्ट्रेऽकुशलं किंचिद्राज्ञो रक्षयतः प्रजाः ॥ चतुर्थं तस्य पापस्य राजा भारतविंदति ॥ ८ ॥ अप्याहुः सर्वमेवेति भूयोर्धमिति निश्चयः ॥ कर्मणः पृथि
 वीपालनृशंसो नृत्तवागपि ॥ ९ ॥ तादृशाः किल्बिषाद्राजा शृणुयेन प्रमुच्यते ॥ प्रत्याहर्तुमशक्यं स्याद्द्वनंचोरैर्लतं यदि ॥ तत्स्वकोशात्पदेयं स्यादशक्तेनोपजीवतः
 ॥ १० ॥ सर्ववर्णैः सदारक्ष्यं ब्रह्मस्वं ब्राह्मणायथा ॥ नस्येयं विषये तेन योपकुर्याद्विजातिषु ॥ ११ ॥ ब्रह्मस्वे रक्ष्यमाणे तु सर्वं भवति रक्षितं ॥ तस्मात्तेषां प्रसादेन कृत
 कृत्यो भवेन्नृपः ॥ १२ ॥ पर्जन्यमिव भूतानि महाद्रुममिव द्विजाः ॥ नरास्तमुपजीवंति नृपं सर्वार्थसाधकं ॥ १३ ॥ नहिकामात्मनाराज्ञा सततं कामबुद्धिना ॥ नृशं
 सेनातिलुब्धेन शक्यं पालयितुं प्रजाः ॥ १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच नाहं राज्यसुखान्वेषी राज्यमिच्छाम्यपि क्षणं ॥ धर्मार्थो रोचये राज्यं धर्मश्चात्र न विद्यते ॥
 ॥ १५ ॥ तदलं मम राज्येन यत्र धर्मो न विद्यते ॥ वनमेव गमिष्यामि तस्माद्धर्मचिकीर्षया ॥ १६ ॥ तत्र मध्येष्वरण्येषु न्यस्तदंडो जितेंद्रियः ॥ धर्ममाराधयिष्यामि मु
 निर्मूलफलाशनः ॥ १७ ॥ भीष्म उवाच वेदाहंतवया बुद्धिरानृशं स्याद्गुणैव सा ॥ न च शुद्धानृशं सेन शक्यं राज्यमुपासितुं ॥ १८ ॥ अपितु त्वानृदुप्रज्ञं म
 त्यायं मतिधार्मिकं ॥ क्लीबं धर्मघृणायुक्तं न लोको बहु मन्यते ॥ १९ ॥ वृत्तं तु स्वमपेक्षस्वपितृपैतामहोचितं ॥ नैव राज्ञां तथा वृत्तं यथा त्वं स्यातु मिच्छसि ॥ २० ॥
 न हि वै क्लृव्य संसृष्टमानृशं स्यमिहा स्थितः ॥ प्रजापालनसंभूतमाप्ता धर्मफलं त्यसि ॥ २१ ॥ न त्येता माशिषं पांडुर्न च कुंती त्वया चत ॥ तथैतत्प्रज्ञया तात यथा चर
 सि मेधया ॥ २२ ॥ शौर्यं बलं च सत्यं च पिता तव सदा ब्रवीत् ॥ माहात्म्यं च महौदार्यं भवतः कुंत्यया चत ॥ २३ ॥ नित्यं स्वाहा स्वधानित्यं चोभे मानुषदेवते ॥ पुत्रे
 ष्वाशासते नित्यं पितरो दैवतानि च ॥ २४ ॥ दानमध्ययनं यज्ञं प्रजानां परिपालनं ॥ धर्ममेतद्धर्मं वा जन्मनैवाभ्यजायथाः ॥ २५ ॥ काले धुरिचयुक्तानां वहतां
 भारमाहितं ॥ सीदतामपि कौंतेय न कीर्तिरवसीदति ॥ २६ ॥

स्तीत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ आनृशं स्यात्परदुःखापहासाचात्र राजधर्मेषु दस्युवधप्रधानेषु अगुणैव ॥ १८ ॥ घृणा कृपा ॥ १९
 ॥ २० ॥ आप्तासि प्राप्स्यसि ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ एतद्दानादिकं धर्मं अधर्मं वा धर्म्यमधर्म्यं वा स्तुतया पितृकर्तुं जन्मनैव त्वं जातोसि तथा च श्रेयान्स्वधर्मो विगुण इति न्यायेन तव तं विना गतिर्नास्तीत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६